

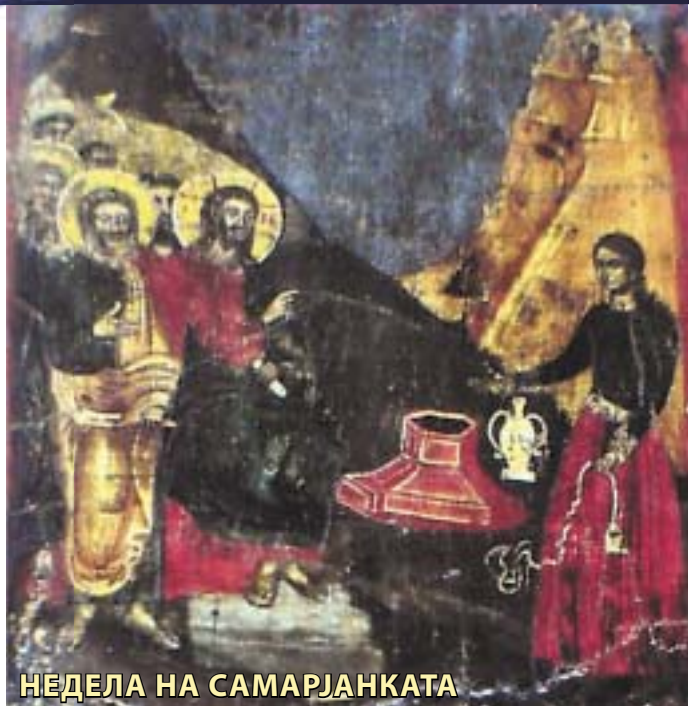
Областа наре-чена Место на милостивиот Самарјанин се наоѓа во Јудејската пустина, во близина на Ерусалим. Кое е всушност тоа место и по што е познато во Светото Евангелие? За ова зборува светиот евангелист Лука: "Еден законик го прашал Исуса кој е неговиот ближен. Исус му одговорил:

'Еден човек слегуваше од Ерусалим во Ерихон, и сретна разбојници, кои го соблекоа и му направија рани, и си отидоа, оставајќи го полумртот. Во тоа време слегуваше по тој пат еден свештеник и кога го виде си замина. Исто така, и еден левит, кога дојде на тоа место, се приближи, погледна и си отиде. Еден самарјанин, пак, кој патуваше, кога дојде до него, го виде и се сожали. И кога се приближи, му ги преврза раните, полевајќи ги со елеј и со вино; па, откако го качи на добитокот свој, го однесе во гостилница и се погрижи за него. А утредента, на кинисување, извади два динарија, му ги даде на гостилничарот и му рече: Припази го, ако потроши нешто повеќе, кога ќе се вратам, ќе ти платам. Кој, пак, од тие тројца ти се чини дека му беше ближен на оној, што падна во рацете на разбојниците?' А тој одговори: 'Оној што му направи милост'. Исус му рече: 'Оди и ти прави така!'" (Лука 10, 29-37)

Значи, Исус одржал беседа за милосрдноста со која нè поучува кои се нашите блиски. Тој ни дава поука дека под "ближен" се подразбира оној кој направи милост, без разлика на народност, јазик, вера или роднинска врска.

Местото на стародревниот ан - Патувајќи низ Јудејската пустина се забележуваат сидини на еден ан (гостилница). Тука отсекогаш се наоѓала една гостилница, која била урната за време на Еврејско-арапската војна (1967 година), а која се

Пишува:
аџика Живанка ФИЛИПОВСКА

НЕДЕЛА НА САМАРЈАНКАТА

наоѓа на местото на стародревниот ан.

Јакововиот бунар - уште се нарекува и Бунар на самарјанката. Овој бунар се наоѓа во подножјето на гората Гаризим, во близина на Ерусалим, на крајот на градот Наплус.

кај бунарот и покрај Него самарјанката Фотина со сад со вода. Поранешната базилика на Светата рамноапостолна царица Елена (од IV век) над Јакововиот бунар подоцна ја украсил царот Јустинијан. Но, Сарацените ја разориле во 1009

Самарјанката поверувала во Божјите зборови, се покајала за своите гревови, станала проповедник на Христовата вера и го жртвувала својот живот заедно со нејзините синови. Таа всушност е познатата светителка Фотина. Деновиве се прославува големиот светител Свети Великомаченик Георгиј Победоносец. Се прославува неговата победа над зло, неговата вечност, која почна овде во времениот живот, точно на 23 април по стар календар, кога тоа јуначко срце, по големи страдања било пресечено со меч од сатанските раце на незнајбожец, а од Бога овенчан со венец на славата во 303 година.

ГОЛЕМИОТ ОД БОГА НИ

Во IV век таму е изградена првата црква која во својата крипта содржи кристлиница. Денес на ова место се гледа една огромна недовршена руска црква. Оваа црква ги следи контурите на византиската црква.

Во средината на црквата се слегува во пештерската капела со Јакововиот бунар. Бунарот (кладенецот) е длабок околу 32 метра. Пред бунарот се наоѓа длабок тркалезен мермерен сад. Водата од бунарот се полни со кофа, која е врзана за едно дебело вратило, кое има рачка за движење. Посетителите може да добијат од оваа вода. Сводот на капелата е украсен со висечки кандила. Во апсидата на капелата е вграден крст со распнатиот Христос на него. На сводот виси и еден украсен полиелеј. На десната страна се наоѓа икона која го прикажува Христос како седи

година. Во 1154 година крстосците повторно ја подигнале. И оваа базилика е урната во 1187 година. Нема никакви сомневања дека всушност ова е она место на кое Христос водел разговор со жената Самарјанка. Минувајќи низ Самарија, дошол до Сихар, близу до полето кое Јаков му го дал на својот син Јосиф. Тој седнал покрај Јакововиот бунар, а Неговите апостоли отишле да бараат храна. Набрзо потоа една жена Самарјанка дошла да наполни вода од овој бунар. Таа го препознала Исус дека е Евреин. Тој од неа побарал да се напие вода, а таа, изненадена од тоа, Му рекла: "Како Ти, бидејќи Јудеец, бараш од мене, жена самарјанка, да пиеш?", бидејќи Јудејците не се мешале со самарјаните. Исус ѝ рекол: "Кога би го знаела дарот Божји и Кој е Оној што ти вели: Дај

Ми да пијам - ти самата би побарала од Него и Он би ти дал вода жива". ...Тогаш таа Му рече: "Господи, дај ми таква вода за да не ожеднувам, ниту да доаѓам овде за полнење!"

...Самарјанката поверувала во Божјите зборови, се покајала за своите гревови, станала проповедник на Христовата вера и го жртвувала својот живот заедно со нејзините синови. Таа всушност е познатата светителка Фотина.

Деновите се прославува големиот светител Свети Великомаченик Георгиј Победоносец. Се прославува неговата победа над злото, неговата вечност, која почна овде во времето живот, точно на 23 април по стар календар, кога тоа јуначко срце, по големи страдања, било пресечено со меч од сатанските раце на незнајбожец, а од Бога овенчан со венец на славата во 303 година. Се родил во Кападокија, област во Мала Азија. Бил син на побожни и богати родители. Татко му настрадал како маченик заради верата во Христа, и Свети Георгиј уште како дете останал сираче, без татко. Тогаш мајката со малиот Георгиј се пресе-

СВЕТИ ВЕЛИКОМАЧЕНИК
ГЕОРГИ ПОБЕДОНОСЕЦ

стави тежок камен, а нозете во влада. Го врзале за тркало под кое имало даски со големи клинци, со цел кога ќе го вртат тркалото, клинците да навлегуваат во неговото тело и целото да се претвори во парчиња месо и рани. Го закопале во земја и го оставиле три дена со телото во земја, а главата над земја. Му дале и смртен отров, но и тој не дејствувал. Сите мачења ги издржал од љубов кон Христа. Бог му ги излекувал раните и го храбрел. Му обуле во оган усвитени железни чизми, а во нив имало клинци. Бидејќи го тепале, бил принуден да чекори брзо, многу брзо. Клинците навлегувале во неговите нозе, во месото, крвта бликала и почнала да ги полни чизмите. Неговите нозе биле облиени со сопствената крв. Свети Георгиј продолжил да чекори, ја совладал неизмерната болка, но не се откажал од Господ Исус Христос, и големиот маченик станал победоносец. Свети Георгиј воскреснал мртовец и тогаш многу луѓе поверувале во Христа. Меѓу нив била и жената на царот Диоклецијан, која се викала Александра, како и Ата-

МАЧЕНИК ПОРАЧУВА - КОЈ ДА НЕ СЕ ОТКАЖЕ

лила во својата родна земја Палестина, каде што имала голем имот. Свети Георгиј израснал во многу убаво, храбро момче и отишол во војска. Бил на служба кај царот Диоклецијан, каде што на своја 20-годишна возраст добил висок чин, сличен на полковник. Тогаш починала мајка му. Царот Диоклецијан го обновил гонењето на христијаните и наредил тие да бидат фрлени во затвор, мачени и крвнички убивани. Од затвор биле ослободени разбојниците, убијците и развратниците, а ги казнувале Христијаните. Младиот, мудар и побожен Свети Георгиј знаел дека со Христовото Воскресение вратата на вечноста засекогаш е отворена. Знаел дека во тој бесмислен земен живот, полн со неморал, неправди и беззаконија од оние "кои се одредени да управуваат по добрите

"Sluga sum na Hristos, mojot Bog... Do koga }e gi gonite i ma-ite tie nevine lu}e i }e gi prinuduvate na va{eto bezumno bezbo`je. I dolite va{i ne se bogovi, ne se! Hristos e edinstveni ot Bog!"

и праведни закони", само вечноста може да ѝ даде смисла на секоја бесмисла во тој привремен живот. Го избрал патот кој води кон бесмртност преку Христа. Пред смртта Свети Великомаченик Георгиј оставил писмен документ, имотот во Палестина да им се подели на сиромашните, а робовите кои биле кај него ги ослободил и им подарил слобода. Го поделил златото, среброт и сè што имал. Оставил завештение да биде погребан во Лида Палестинска. Не можејќи да ја поднесе неправдата, храбро застанал пред царот, пред нечесни-

те кнезови и сенатори, за да сведочи за вистината и ги извести дека и тој е Христијанин. "Слуга сум на Христос, мојот Бог... До кога ќе ги гоните и мачите тие невини луѓе и ќе ги принудувате на вашето безумно безбожје. Идолите ваши не се богови, не се! Христос е единствениот Бог!"

Свети Георгиј се откажал од војничката слава и чест на својот висок чин, се откажал од земниот живот, кој сметал дека не вреди понатаму да го живее. Царот наредил Свети Георгиј да биде фрлен во затвор. Наредил на градите да му се

насиј, Гликерие, Валериј, Донат, Терина и др. Тие ја примиле Христовата вера. Царот донел одлука Свети Георгиј и царицата Александра да бидат пресечени со меч. Блажената Александра го испуштила својот дух пред да биде пресечена на губилиштето. Низ сите векови и во векот во кој живееме се случуваат чуда на гробот на Свети Георгиј, кој се наоѓа во Лида Палестинска, во црквата посветена на неговото име. Со својот живот тој им оставил порака на сите генерации, за сите времиња, да не се плашат од овоземните маки, ако треба да се умре, Христос да не се предаде и од Бога никој да не се откаже.

Со благослов на Неговото Високо Преосвештенство Митрополит г. Горазд